EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2021.7.14.
COM(2021) 557 final

ANNEXES 1 to 2

MELLÉKLETEK

a következőhöz:

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE
az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek és a 98/70/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a megújuló energia előmozdítása tekintetében történő módosításáról, valamint az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről

{SEC(2021) 657 final} - {SWD(2021) 620 final} - {SWD(2021) 621 final} -
{SWD(2021) 622 final}

I. MELLÉKLET

Az (EU) 2018/2001 irányelv mellékletei a következőképpen módosulnak:

1. Az I. mellékletben a táblázat utolsó sorát el kell hagyni.

2. A szöveg a következő 1a. melléklettel egészül ki:

1a. MELLÉKLET

NEMZETI HOZZÁJÁRULÁSOK A MEGÚJULÓ ENERGIAFORRÁSOKBÓL ELŐÁLLÍTOTT, FŰTÉSI ÉS HŰTÉSI CÉLÚ ENERGIÁNAK A 2020–2030. ÉVI TELJES BRUTTÓ ENERGIAFOGYASZTÁSBAN KÉPVISELT RÉSZARÁNYÁHOZ

	Az alap részarány növekedése (százalékpontban) **(REF20/NEKT-ek)**	**A megújuló energiaforrásokon alapuló fűtés és hűtés részaránya 2030-ban százalékpontban, beleértve a (minimum) kiegészítéseket is**
Belgium	0,3 %	1,4 %
Bulgária	0,9 %	1,4 %
Cseh Köztársaság	0,5 %	1,4 %
Dánia	0,9 %	1,4 %
Németország	0,9 %	1,5 %
Észtország	1,2 %	1,5 %
Írország	2,1 %	2,9 %
Görögország	1,6 %	2,0 %
Spanyolország	1,1 %	1,4 %
Franciaország	1,4 %	1,8 %
Horvátország	0,7 %	1,4 %
Olaszország	1,2 %	1,6 %
Ciprus	0,5 %	1,6 %
Lettország	0,8 %	1,0 %
Litvánia	1,6 %	2,0 %

Luxemburg	2,0 %	2,7 %
Magyarország	0,9 %	1,5 %
Málta	0,5 %	1,5 %
Hollandia	0,7 %	1,4 %
Ausztria	0,7 %	1,5 %
Lengyelország	1,0 %	1,5 %
Portugália	1,0 %	1,4 %
Románia	0,6 %	1,4 %
Szlovénia	0,7 %	1,4 %
Szlovákia	0,3 %	1,4 %
Finnország	0,5 %	0,8 %
Svédország	0,3 %	0,6 %

3. A III. melléklet helyébe a következő szöveg lép:

AZ ÜZEMANYAGOK ENERGIATARTALMA

Üzemanyag	Energiatartalom tömegre vetítve (alsó fűtőérték, MJ/kg)	Energiatartalom térfogatra vetítve (alsó fűtőérték, MJ/l)
BIOMASSZÁBÓL ÉS/VAGY BIOMASSZA-FELDOLGOZÁSI ELJÁRÁSOK SORÁN ELŐÁLLÍTOTT ÜZEMANYAGOK		
Biopropán	46	24
Tiszta növényi olaj (sajtolással, extrahálással, illetve hasonló eljárásokkal olajos magvakból nyert nyers vagy finomított, de kémiailag változatlan állapotú olaj)	37	34
Biodízel – zsírsav-metil-észter (biomassza eredetű olajból előállított metilészter)	37	33
Biodízel – zsírsav-etil-észter (biomassza eredetű olajból előállított etilészter)	38	34
Biogáz, amely tisztítás útján földgázminőségűvé	50	–

tehető		
Hidrogénnel kezelt (termokémiai úton hidrogénnel kezelt), biomassza eredetű olaj dízelolaj kiváltására	44	34
Hidrogénnel kezelt (termokémiai úton hidrogénnel kezelt), biomassza eredetű olaj benzin kiváltására	45	30
Hidrogénnel kezelt (termokémiai úton hidrogénnel kezelt), biomassza eredetű olaj sugárhajtómű-üzemanyag kiváltására	44	34
Hidrogénnel kezelt (termokémiai úton hidrogénnel kezelt), biomassza eredetű olaj cseppfolyósított szénhidrogéngáz kiváltására	46	24
Egyidejűleg feldolgozott (fosszilis üzemanyagokkal egyidejűleg finomítóban feldolgozott), biomassza vagy pirolizált biomassza eredetű olaj dízelolaj kiváltására	43	36
Egyidejűleg feldolgozott (fosszilis üzemanyagokkal egyidejűleg finomítóban feldolgozott), biomassza vagy pirolizált biomassza eredetű olaj benzin kiváltására	44	32
Egyidejűleg feldolgozott (fosszilis üzemanyagokkal egyidejűleg finomítóban feldolgozott), biomassza vagy pirolizált biomassza eredetű olaj sugárhajtómű-üzemanyag kiváltására	43	33
Egyidejűleg feldolgozott (fosszilis üzemanyagokkal egyidejűleg finomítóban feldolgozott), biomassza vagy pirolizált biomassza eredetű olaj cseppfolyósított szénhidrogéngáz kiváltására	46	23
KÜLÖNFÉLE MEGÚJULÓ FORRÁSOKBÓL, TÖBBEK KÖZÖTT BIOMASSZÁBÓL ELŐÁLLÍTHATÓ, MEGÚJULÓ ÜZEMANYAGOK		
Megújuló forrásokból előállított metanol	20	16
Megújuló forrásokból előállított etanol	27	21
Megújuló forrásokból előállított propanol	31	25
Megújuló forrásokból előállított butanol	33	27

Fischer–Tropsch-dízelolaj (szintetikus szénhidrogén vagy szintetikus szénhidrogén-keverék dízelolaj kiváltására)	44	34
Fischer–Tropsch-benzin (biomasszából nyert szintetikus szénhidrogén vagy szintetikus szénhidrogén-keverék benzin kiváltására)	44	33
Fischer–Tropsch-sugárhajtómű-üzemanyag (biomasszából nyert szintetikus szénhidrogén vagy szintetikus szénhidrogén-keverék sugárhajtómű-üzemanyag kiváltására)	44	33
Fischer–Tropsch-cseppfolyósított szénhidrogéngáz (szintetikus szénhidrogén vagy szintetikus szénhidrogén-keverék cseppfolyósított szénhidrogéngáz kiváltására)	46	24
DME (dimetil-éter)	28	19
Megújuló forrásokból előállított hidrogén	120	–
ETBE (etil-tercio-butil-éter etanol-alapon előállítva)	36 (ebből 37 % megújuló energiaforrásból)	27 (ebből 37 % megújuló energiaforrásból)
MTBE (metil-tercio-butil-éter metanol-alapon előállítva)	35 (ebből 22 % megújuló energiaforrásból)	26 (ebből 22 % megújuló energiaforrásból)
TAEE (tercier-amil-etil-éter etanol-alapon előállítva)	38 (ebből 29 % megújuló energiaforrásból)	29 (ebből 29 % megújuló energiaforrásból)
TAME (tercier-amil-metil-éter metanol-alapon előállítva)	36 (ebből 18 % megújuló energiaforrásból)	28 (ebből 18 % megújuló energiaforrásból)
THxEE (tercier-hexil etil-éter etanol-alapon előállítva)	38 (ebből 25 % megújuló energiaforrásból)	30 (ebből 25 % megújuló energiaforrásból)
THxME (tercier-hexil-metil-éter metanol-alapon előállítva)	38 (ebből 14 % megújuló energiaforrásból)	30 (ebből 14 % megújuló energiaforrásból)
NEM MEGÚJULÓ ÜZEMANYAGOK		
Benzin	43	32
Dízelolaj	43	36

Nem megújuló forrásokból előállított hidrogén	120	–

4. A IV. melléklet a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A MEGÚJULÓ ENERGIÁT HASZNOSÍTÓ LÉTESÍTMÉNYEK ÜZEMBE HELYEZŐINEK ÉS TERVEZŐINEK KÉPZÉSE ÉS KÉPESÍTÉSE”;

b) a bevezető mondat és az első pont helyébe a következő szöveg lép:

„A 18. cikk (3) bekezdésében említett képesítési rendszerek és képzési programok az alábbi kritériumokon alapulnak:

1. A képesítési eljárás átlátható és azt a tagállamok vagy a tagállamok által kijelölt közigazgatási szerv pontosan meghatározta.”;

c) a szöveg a következő 1a. és 1b. ponttal egészül ki:

„1a. A képesítő szervek által kiállított tanúsítványokat egyértelműen meg kell határozni, és azoknak a képesítést kérő munkavállalók és szakemberek számára könnyen azonosíthatónak kell lenniük.

1b. A képesítési eljárásnak lehetővé kell tennie, hogy az üzembe helyezők megbízhatóan működő, kiváló minőségű létesítményeket hozzanak létre.”;

d) a 2. és 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„2. A biomassza, a hőszivattyú, a sekély geotermikus, a fotovoltaikus napenergia és a termikus napenergia-rendszerek üzembe helyezői akkreditált képzési programok keretében vagy akkreditált oktatótól szerezhetnek képesítést.

3. A képzési program vagy az oktató akkreditációját a tagállamok vagy a tagállamok által kijelölt közigazgatási szervek végzik. Az akkreditációt végző szerv biztosítja, hogy az oktató által kínált képzési program folyamatos, és az egész régióban, illetve országban hozzáférhető.

Az oktató a gyakorlati képzés biztosításához rendelkezik a megfelelő műszaki eszközökkel, beleértve a megfelelő laboratóriumi felszereléseket vagy annak megfelelő eszközöket.

A képzésszolgáltató az alapképzésen kívül rövidebb ismeretfrissítő és továbbképző tanfolyamokat biztosít képzési modulokban, amelyek lehetővé teszik az üzembe helyezők és tervezők számára, hogy új kompetenciákat hozzanak létre, valamint a technológiák széles köre és azok kombinációi révén bővítsék és diverzifikálják készségeiket. A képzésszolgáltató az épületek, az ipar és a mezőgazdaság tekintetében biztosítja a képzésnek az új megújuló technológiákhoz való hozzáigazítását. A képzésszolgáltatók elismerik a megszerzett releváns készségeket.

A képzési programokat és modulokat úgy kell kialakítani, hogy lehetővé tegyék a megújuló energiát hasznosító létesítmények tárgykörben az élethosszig tartó tanulást, és alkalmasak legyenek az első alkalommal munkakeresők és az átképzést vagy új munkahelyet kereső felnőttek számára történő szakképzés biztosítására is.

A képzési programokat úgy kell megtervezni, hogy megkönnyítsék a különböző technológiákkal és megoldásokkal kapcsolatos képesítések

megszerzését, és ne csak adott márkára vagy technológiára korlátozott képesítést nyújtsanak. A képzést biztosíthatják a berendezések vagy rendszerek gyártói, illetve intézetek vagy egyesületek.”;

e) a 6. c) pont a következő iv. és v. alponttal egészül ki:

„iv. megvalósíthatósági és tervezési tanulmányok ismerete;

v. geotermikus hőszivattyúk esetében a fúrás ismerete.”

5. Az V. melléklet C. része a következőképpen módosul:

a) Az 5. és 6. pont helyébe a következő szöveg lép:

„5. A nyersanyagok kinyerése vagy termelése során keletkező kibocsátásokba, e_{ec}, beletartoznak a kinyerési vagy a mezőgazdasági termelési eljárás során keletkező kibocsátások; a nyersanyagok begyűjtése, szárítása és tárolása során keletkező kibocsátások; a hulladékokból és a szivárgásokból eredő kibocsátások; és a kinyeréshez vagy a termeléshez használt vegyszerek vagy egyéb termékek előállítása során keletkező kibocsátások. A nyersanyagtermelés vonatkozásában a CO_2-megkötést nem kell figyelembe venni. A számítás során a talajból származó N2O-kibocsátásokra vonatkozó, a D. részben meghatározott diszaggregált alapértelmezett értékeket kell alkalmazni, amennyiben rendelkezésre állnak. A tényleges értékek alkalmazásának alternatívájaként a helyi gazdálkodási gyakorlatokon alapuló, a gazdaságok adott csoportjának adatait figyelembe vevő átlagok kiszámítása is megengedett.

6. Az 1. pont a) alpontjában említett számítás céljaira a jobb mezőgazdasági gazdálkodás, e_{sca}, például csökkentett talajművelés vagy direktvetésre váltás, fejlett vetésforgórendszerek alkalmazása, takarónövények használata, ezen belül termésszabályozás és szerves talajjavító anyagok (így komposzt vagy trágyaerjesztőkből származó fermentált anyagok használata) révén elért üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás csak akkor vehető figyelembe, ha az említett módszerek nem járnak a biodiverzitás károsodásának kockázatával. Továbbá megalapozott és ellenőrizhető bizonyítékot kell szolgáltatni arra vonatkozóan, hogy az adott alapanyag termesztésének idején a talaj kötöttszénkészlete megnövekedett, vagy észszerűen feltételezhető, hogy növekedett, figyelembe véve azt a kibocsátást is, amely a szóban forgó gazdálkodási módszerek alkalmazásakor a megnövekedett műtrágya- és gyomirtószer-használatból adódik[1].”

b) A 15. pontot el kell hagyni.

c) A 18. pont helyébe a következő szöveg lép:

„18. A 17. pontban említett számítás céljaira a szétosztandó kibocsátások az $e_{ec} + e_l + e_{sca}$ és az e_p, e_{td}, e_{ccs} és e_{ccr} azon hányada, amelyre az előállítási folyamat azon lépésével bezárólag kerül sor, amikor a társtermékeket

[1] Ennek ténye például a talaj kötöttszénkészletének összehasonlító mérésével igazolható: ha például az első mérésre a termesztés megkezdése előtt, a későbbiekre pedig rendszeres időközönként, több év távlatában kerül sor. Ebben az esetben mielőtt a második mérés adatai rendelkezésre állnának, a talaj kötöttszénkészletének növekedését reprezentatív kísérletek vagy talajmodellek alapján végzett becsléssel meg lehet adni. A második mérést követően a tényleges mérésekkel nyert adatok szolgálnak alapul a növekedés tényének és nagyságrendjének megállapításához.

állítják elő. Ha az életciklus során a folyamat egy korábbi lépésében a társtermékekhez való hozzárendelésre került sor, akkor azoknak a kibocsátásoknak azt a hányadát kell az összes kibocsátás helyett erre a célra felhasználni, amelyet az utolsó ilyen folyamatlépésben a közbenső üzemanyagtermékhez kiosztottak. A biogáz és a biometán esetében a 7. pont hatálya alá nem tartozó összes társterméket figyelembe kell venni e számításhoz. A hulladékokhoz és maradékanyagokhoz nem kell kibocsátási értéket rendelni. A negatív energiatartalmú társtermékeket nulla energiatartalommal rendelkezőnek kell tekinteni a számítás során. A hulladékokat és maradékanyagokat – beleértve a IX. mellékletben felsorolt összes hulladékot és maradékot – az életciklus alatti üvegházhatású gázkibocsátásuk tekintetében nulla értékkel kell figyelembe venni ezen anyagok begyűjtési folyamataig, függetlenül attól, hogy a végső termék előállítása előtt azokat félkész termékké alakítják-e. A IX. mellékletben nem szereplő és az élelmiszer- vagy takarmánypiacon való felhasználásra alkalmas maradékanyagokat a nyersanyagok kinyerése, összegyűjtése vagy termelése során történő kibocsátásuk tekintetében ugyanolyan értékkel, e_{ec}, kell figyelembe venni, mint az élelmiszer- és takarmánypiacon fellelhető, a D. részben szereplő táblázatban felsorolt legközelebbi helyettesítőjüket. A kazánokkal, illetve a feldolgozó üzem részére kapcsolt hő- és/vagy villamosenergia-termelést végző egységekkel ellátott feldolgozó üzemektől eltérő finomítókban előállított biomassza üzemanyagok esetében a 17. pontban említett számítás céljaira az elemzés egysége a finomító.”

6. A VI. melléklet B. része a következőképpen módosul:

a) Az 5. és 6. pont helyébe a következő szöveg lép:

„5. A nyersanyagok kinyerése vagy termelése során keletkező kibocsátásokba, e_{ec}, beletartoznak a kinyerési vagy a mezőgazdasági termelési eljárás során keletkező kibocsátások; a nyersanyagok begyűjtése, szárítása és tárolása során keletkező kibocsátások; a hulladékokból és a szivárgásokból eredő kibocsátások; és a kinyeréshez vagy a termeléshez használt vegyszerek vagy egyéb termékek előállítása során keletkező kibocsátások. A nyersanyagtermelés vonatkozásában a CO_2-megkötést nem kell figyelembe venni. A számítás során a talajból származó N2O-kibocsátásokra vonatkozó, a D. részben meghatározott diszaggregált alapértelmezett értékeket kell alkalmazni, amennyiben rendelkezésre állnak. A tényleges értékek alkalmazásának alternatívájaként a helyi gazdálkodási gyakorlatokon alapuló, a gazdaságok adott csoportjának adatait figyelembe vevő átlagok kiszámítása is megengedett.

6. Az 1. pont a) alpontjában említett számítás céljaira a jobb mezőgazdasági gazdálkodás, e_{sca}, például csökkentett talajművelés vagy direktvetésre váltás, fejlett vetésforgórendszerek alkalmazása, takarónövények használata, ezen belül termésszabályozás és szerves talajjavító anyagok (így komposzt vagy trágyaerjesztőkből származó fermentált anyagok használata) révén elért üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás csak akkor vehető figyelembe, ha az említett módszerek nem járnak a biodiverzitás károsodásának kockázatával. Továbbá megalapozott és ellenőrizhető bizonyítékot kell szolgáltatni arra vonatkozóan, hogy az adott alapanyag termesztésének idején a talaj kötöttszénkészlete megnövekedett, vagy észszerűen feltételezhető, hogy növekedett,

figyelembe véve azt a kibocsátást is, amely a szóban forgó gazdálkodási módszerek alkalmazásakor a megnövekedett műtrágya- és gyomirtószer-használatból adódik[2].”

b) A 15. pontot el kell hagyni.

c) A 18. pont helyébe a következő szöveg lép:

„18. A 17. pontban említett számítás céljaira a szétosztandó kibocsátások az $e_{ec} + e_l + e_{sca}$ és az e_p, e_{td}, e_{ccs} és e_{ccr} azon hányada, amelyre az előállítási folyamat azon lépésével bezárólag kerül sor, amikor a társtermékeket állítják elő. Ha az életciklus során a folyamat egy korábbi lépésében a társtermékekhez való hozzárendelésre került sor, akkor azoknak a kibocsátásoknak azt a hányadát kell az összes kibocsátás helyett erre a célra felhasználni, amelyet az utolsó ilyen folyamatlépésben a közbenső üzemanyagtermékhez kiosztottak.

A biogáz és a biometán esetében a 7. pont hatálya alá nem tartozó összes társterméket figyelembe kell venni e számításhoz. A hulladékokhoz és maradékanyagokhoz nem kell kibocsátási értéket rendelni. A negatív energiatartalmú társtermékeket nulla energiatartalommal rendelkezőnek kell tekinteni a számítás során.

A hulladékokat és maradékanyagokat – beleértve a IX. mellékletben felsorolt összes hulladékot és maradékot – az életciklus alatti üvegházhatású gázkibocsátásuk tekintetében nulla értékkel kell figyelembe venni ezen anyagok begyűjtési folyamataig, függetlenül attól, hogy a végső termék előállítása előtt azokat félkész termékké alakítják-e. A IX. mellékletben nem szereplő és az élelmiszer- vagy takarmánypiacon való felhasználásra alkalmas maradékanyagokat a nyersanyagok kinyerése, összegyűjtése vagy termelése során történő kibocsátásuk tekintetében ugyanolyan e_{ec} értékkel kell figyelembe venni, mint az élelmiszer- és takarmánypiacon fellelhető, az V. melléklet D. részében szereplő táblázatban felsorolt legközelebbi helyettesítőjüket.

A kazánokkal, illetve a feldolgozó üzem részére kapcsolt hő- és/vagy villamosenergia-termelést végző egységekkel ellátott feldolgozó üzemektől eltérő finomítókban előállított biomassza üzemanyagok esetében a 17. pontban említett számítás céljaira az elemzés egysége a finomító.”

7. A VII. mellékletben a $Q_{hasznos}$ fogalommeghatározásában a 7. cikk (4) bekezdésére történő hivatkozás helyébe a 7. cikk (3) bekezdésére történő hivatkozás lép.

8. A IX. melléklet a következőképpen módosul:

a) Az A. részben a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

[2] Ennek ténye például a talaj kötöttszénkészletének összehasonlító mérésével igazolható: ha például az első mérésre a termesztés megkezdése előtt, a későbbiekre pedig rendszeres időközönként, több év távlatában kerül sor. Ebben az esetben mielőtt a második mérés adatai rendelkezésre állnának, a talaj kötöttszénkészletének növekedését reprezentatív kísérletek vagy talajmodellek alapján végzett becsléssel meg lehet adni. A második mérést követően a tényleges mérésekkel nyert adatok szolgálnak alapul a növekedés tényének és nagyságrendjének megállapításához.

„Közlekedési célú biogáz és fejlett bioüzemanyagok előállítására szolgáló alapanyagok:”.

b) A B. részben a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Bioüzemanyagok és közlekedési célú biogáz előállítására szolgáló olyan alapanyagok, amelyek korlátozottan járulnak hozzá az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére vonatkozóan a 25. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában meghatározott célértékhez:”.

II. MELLÉKLET

A 98/70/EK irányelv I., II., IV. és V. melléklete a következőképpen módosul:

1. Az I. melléklet a következőképpen módosul:

   a) az 1. lábjegyzet szövegének helyébe a következő szöveg lép:

   „(1) Az EN 228:2012+A1:2017 szabványban előírt vizsgálati módszereket kell alkalmazni. A tagállamok az EN 228:2012+A1:2017 szabvány helyébe lépő szabványban meghatározott analitikai módszert is alkalmazhatják abban az esetben, ha bizonyítható, hogy az legalább ugyanakkora pontosságú, mint az az analitikai módszer, amelynek helyébe lépett.”;

   b) a 2. lábjegyzet szövegének helyébe a következő szöveg lép:

   „(2) A specifikációban szereplő értékek »valós értékek«. A határértékeik meghatározásakor az EN ISO 4259-1:2017/A1:2021 »Ásványolaj- és kapcsolódó termékek – A mérési módszerek és eredmények pontossága – 1. rész: A vizsgálati módszerekre vonatkozó pontossági adatok meghatározása« előírás került alkalmazásra, és a minimális érték meghatározásához a nulla érték feletti 2R legkisebb különbséget vették figyelembe (R = reprodukálhatóság). Az egyes mérési eredményeket az EN ISO 4259-2:2017/A1:2019 szabványban leírt kritériumok alapján kell értelmezni.”;

   c) a 6. lábjegyzet szövegének helyébe a következő szöveg lép:

   „(6) Az EN 228:2012+A1:2017 szabvány szerinti értéknél nem magasabb végső forráspontú egyéb monoalkoholok és éterek.”

2. A II. melléklet a következőképpen módosul:

   a) a táblázat utolsó „zsírsav-metil-észter-tartalom – EN 14078” sorának utolsó „Határok” „Maximum” oszlopában szereplő „7,0” bejegyzés helyébe „10.0” lép;

   b) az 1. lábjegyzet szövegének helyébe a következő szöveg lép:

   „(1) Az EN 590:2013+A1:2017 szabványban előírt vizsgálati módszereket kell alkalmazni. A tagállamok az EN 590:2013+A1:2017 szabvány helyébe lépő szabványban meghatározott analitikai módszert is alkalmazhatják abban az esetben, ha bizonyítható, hogy az legalább ugyanakkora pontosságú, mint az az analitikai módszer, amelynek helyébe lépett.”;

   c) a 2. lábjegyzet szövegének helyébe a következő szöveg lép:

   „(2) A specifikációban szereplő értékek »valós értékek«. A határértékeik meghatározásakor az EN ISO 4259-1:2017/A1:2021 »Ásványolaj- és kapcsolódó termékek – A mérési módszerek és eredmények pontossága – 1. rész: A vizsgálati módszerekre vonatkozó pontossági adatok meghatározása« előírás került alkalmazásra, és a minimális érték meghatározásához a nulla érték feletti 2R legkisebb különbséget vették figyelembe (R = reprodukálhatóság). Az egyes mérési eredményeket az EN ISO 4259-2:2017/A1:2019 szabványban leírt kritériumok alapján kell értelmezni.”

3. A IV. és az V. mellékletet el kell hagyni.